

fremlægger vores oplæg til, hvordan vi synes, den nationale folkeskole skal se ud. Det er selvfølgelig det oplæg, vi vil gå ind til en valgkamp med og ind i en eventuel borgerlig regering med.

Formanden:

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Folkeskolen er bedre end sit rygte. Erfaringerne fra F2000 er nu ved at blive evalueret, og det er vores overbevisning, at det sammen med en større kommunal interesse for at forbedre folkeskolen har betydet, at den er kommet ind i en mere positiv spiral.

Debatten om folkeskolen handler bl.a. om, hvorvidt vi kan bevare en folkeskole, samtidig med at folkeskolen får mulighed for at blive præget lokalt. Eller sagt på en anden måde: Hvor mange fælles rammer skal der være, og hvor meget kan overlades til kommunalbestyrelsen eller den enkelte skole?

SF har accepteret, at der udarbejdes revision af de centrale kundskabs- og færdighedsregler, samt at der bliver en beskrivelse af delmålene undervejs i skoleforløbet. Vi havde også kunnet forestille os en anden central regulering. Det kunne være nedsættelse af klassekvotienten. Den gennemsnitlige klassekvotient er ganske vist 19,1-19,2, men det gaber over meget forskellig størrelse klasser, og desværre hænger klassestørrelserne ofte sammen med, at skolen ligger i et belastet boligområde med deraf følgende problemer for børnenes opvækst og dermed problemer for deres indlæringssevne.

En fast øvre grænse for klassestørrelserne på eksempelvis 24 elever ville derfor være en utrolig gevinst for de her børn og deres indlæringssevne.

Kommunerne er nu begyndt at renovere og bygge nye skoler, men der er lang vej igen, før skolerne får en indretning, der svarer til de behov, der følger af folkeskoleloven. Vi uddanner stadig væk alt for mange steder børnene, bl.a. på grund af de fysiske forhold, som om børnene, når de bliver voksne, skal fungere i et industrisamfund i stedet for i et informationssamfund.

Det skal ikke dermed siges, at det er det almindelige billede. Til forskel fra hr. Frank Dahlgaard har jeg en lidt tættere kontakt med folkeskolen, det vil sige, at det ikke er så mange år siden, at mine unger forlod folkeskolen. Jeg vil sige, at det niveau, som jeg har oplevet børnene besvare opgaver på, ligger langt, langt over det,

jeg selv husker at blive præsenteret for i 9. klasse.

Den evne, børn i dag har til at indhente informationer, analysere informationer, videreudvikle dem, bruge dem, skrive dem ned i en sammenhængende form, er simpelt hen en evne, som vi andre ikke fik lov til at udvikle, da den sorte skole eksisterede, den skole, som hr. Frank Dahlgaard gerne vil tilbage til.

En af vore forudsætninger for, at vi kan flytte skolen fra oplæring til industrisamfundet til oplæring til at fungere i informationssamfundet, er forbedring af de fysiske rammer, men det er også investeringer i IT, såvel software som hardware.

Der er påbegyndt uddannelse af lærere, men der er lang vej igen, før alle børn får den mulighed, som nogle børn får med hjemmefra, nemlig adgangen til Internettet og evnen til at skille de væsentlige informationer fra hinanden, og at forældrene selv er i stand til at bidrage med viden sammen med deres egne børn.

Derfor er det nødvendigt, at man udvikler internetadgangen, udvikler lærernes evne til at bruge Internettet i folkeskolen.

Samtidig hermed skal der også afsættes flere midler til udvikling af og ikke mindst indkøb af undervisningsmateriale, herunder bøger. Vi står foran en meget stor udfordring, idet der i de kommende år kommer i størrelsesordenen 100.000 flere børn ind i den danske folkeskole, samtidig er ungdomsårgangene, det vil sige, de folk, der nu er omkring 20, de laveste i mands minde.

Det stiller krav til seminarernes evne til at gøre læreruddannelsen attraktiv, så antallet af ledige pladser minimeres, men det stiller også krav til skolens ledelse. Der skal fokuseres på, hvordan skolerne modtager den unge lærer, og hvordan personalepolitikken tilrettelægges, så den enkelte oplever fortsat udvikling, men også en personalepolitik, der fastholder de ældre lærere, og derfor er det vigtigt med en ordentlig ledelse af folkeskolen og i den forbindelse vigtigt, at F2000 som et af fokuspunkterne har prioriteret skoleledelsen.

Afslutningsvis vil jeg så lige minde os alle sammen om, at F2000-projektet blev sat i gang, fordi man oplevede en offentlig debat om folkeskolen, som var så dårlig for folkeskolens udvikling, som hele tiden fokuserede på, at lærerne var dovne, eleverne var umulige, og at forældrene var ligeglade.